Ο Αναστάς Κύριος Ελευθερωτής μας (Αρχιμ. Γεώργιος Καψάνης, καθηγούμενος Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 26 Απριλίου, 2011

«ΕΞΗΓΟΡΑΣΑΣ ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς καί τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τήν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι» (Κάθισμα ΙΕ΄ Ἀντιφώνου Μ. Παρασκευῆς).

«Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα» (Γαλ. γ΄ 13).

Ὁ Νόμος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἦταν δῶρο τοῦ Θεοῦ πρός τον λαό του. Ὁ Ἰουδαϊκός κόσμος ὅμως τόν παρερμήνευσε, ὥστε μένοντας μόνο στό γράμμα του νά αὐτοδικαιώνεται, ὅπως φαίνεται καί στήν παραβολή τοῦ Τελώνου καί Φαρισαίου. Ἔγινε λοιπόν ὁ Νόμος κατάρα, διότι ἀντί νά ἀποτελῇ μέσον κοινωνίας μέ τόν Θεό καί σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου διά τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, τόν χρησιμοποίησε ὁ ἄνθρωπος ὡς ἀφορμή αὐτοσωτηρίας καί ὑπερηφάνου εἰδωλοποιήσεως τοῦ ἑαυτοῦ του καί ὡς ἐκ τούτου ὁ Νόμος τόν ἐχώριζε ἀπό τόν Θεό.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ὄχι μόνον συνεπλήρωσε τόν Νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀλλά καί διώρθωσε τήν πεπλανημένη ἑρμηνεία του, ἡ ὁποία τόν εἶχε κάνει ἀντί εὐλογίας κατάρα.

Ὅταν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἦλθε στήν Ἀθήνα, κέντρο τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, βρῆκε «κατείδωλον οὖσαν τήν πόλιν» (Πράξ. ιζ΄ 16) καί ἡ καρδία του ἐταράχθη. Ἀπελευθερωμένος ὁ ἴδιος ἀπό τήν κατάρα τοῦ Νόμου, εἶδε τήν εἰδωλολατρία ὡς ἕνα τρόπο αὐτοδικαιώσεως καί χωρισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν Θεό καί ἄρα ὡς μία ἄλλη κατάρα.

Πρόσφατα σέ ἱεραποστολικό περιοδικό δημοσιεύθηκαν φωτογραφίες ἀπό τήν Ταϊβάν, οἱ ὁποῖες δείχνουν πολλούς ἀνθρώπους νά προσφέρουν στά εἴδωλα θυσίες. Οἱ ὄψεις τῶν εἰδώλων εἶναι ἀποτρόπαιες· καί ὅμως πολλοί ἄνθρωποι, καί μάλιστα νέοι, στην χώρα τοῦ ὑψηλοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ προσφέρουν θυσία στα εἴδωλα. Τοὺς προσφέρουν τροφή, τά βγάζουν στούς δρόμους για περίπατο καί καῖνε χαρτονομίσματα μπροστά τους ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν κεκοιμημένων.

Δύο χιλιάδες χρόνια μετά τήν διαπίστωσι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὅτι ἡ ἀρχαία Ἀθήνα ἦταν «κατείδωλος», διαπιστώνουμε δυστυχῶς ὅτι ἡ λατρεία τῶν εἰδώλων συνεχίζεται. Πίσω ἀπό τά εἴδωλα κρύβονται τά πονηρά πνεύματα, ὅπως λέγει ὁ Ψαλμωδός: «Πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια» (Ψαλμ. 95, 5). Στήν πατρίδα μας μάλιστα, κάποιοι πρώην χριστιανοί γίνονται εἰδωλολάτρες και προσπαθοῦν νά ἐπαναφέρουν στήν ζωή τῶν ἀνθρώπων τό Δωδεκάθεο, νά κάνουν δηλαδή τούς ἀνθρώπους νά πιστεύουν σέ “θεούς” πού εἶναι γεμάτοι πάθη, φόνους, ἀνηθικότητες, μίση και ἄλλες ἁμαρτίες.

Ἀλλά καί ὅταν ἀκόμη ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος δέν πιστεύῃ στα εἴδωλα διαφόρων “θεῶν”, ὑπόκειται ὑποσυνείδητα σέ μία μορφή εἰδωλολατρίας, εἰδωλοποιώντας καί κατά κάποιον τρόπο λατρεύοντας ὡς θεούς τήν ἐπιστήμη, τήν τέχνη, τήν τεχνολογία, την πολιτική, τόν ἀκτιβισμό, τόν ἀθλητισμό, τά σαρκικά πάθη, το χρῆμα καί πολλά ἄλλα ὑποκατάστατα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Προσπαθεῖ ἔτσι ὁ χωρίς Χριστόν ἄνθρωπος νά παρηγορηθῇ, νά ἐξωραΐσῃ τήν ἀνέλπιδη πορεία του στήν παροῦσα ζωή, νά δώσῃ κάποιο νόημα στό ὑπαρξιακό του κενό.

Ὅταν τά σκεφτόμαστε ὅλα αὐτά, πού στό τέλος λόγῳ τῆς ἀπολυτοποιήσεώς τους καί τῆς ἀποκοπῆς μας ἀπό τόν ἀληθινό Θεό γίνονται νέα εἴδωλα, εὐγνωμονοῦμε «τόν δι' ἡμᾶς καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν» σαρκωθέντα, σταυρωθέντα καί ἀναστάντα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπό κάθε μορφή εἰδωλολατρίας, δηλαδή ἀπό κάθε κατάρα, καί μᾶς ἐχάρισε τήν ἀληθινή θεογνωσία.

Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ συντρίβει ὅλα τά εἴδωλα, μᾶς ἀποκαλύπτει τόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό ὡς τόν ἀληθινό Θεό τῆς Ἀγάπης καί μᾶς ἐλευθερώνει ἀπό ὅλες τίς μορφές τῆς εἰδωλομανίας με τό Τίμιο Αἷμα τοῦ ἐπ' αὐτῷ Σταυρωθέντος Κυρίου.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος θά γράψῃ πρός Γαλάτας «τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ᾗ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καί μή πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε» (Γαλ. ε΄ 1).

Χρειάζεται ὅμως καί ὁ δικός μας ἀγώνας γιά να ζοῦμε στήν ἐλευθερία πού μᾶς χάρισε ὁ Χριστός. Ἡ ἐλευθερία αὐτή, ἐλευθερία ἀπό ὅλες τις μορφές τῆς εἰδωλολατρίας, χαριτώνεται ἀπό το Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, μέ τό ὁποῖο ὁ Κύριος, ὁ Νικητής τῆς ἁμαρτίας, τοῦ θανάτου καί τοῦ διαβόλου, φωτίζει κάθε σκότος καί μᾶς παρηγορεῖ στόν ἀγώνα τῆς ζωῆς μας.

Τά πρόσφατα γεγονότα μέ τόν καταστρεπτικό σεισμό τῆς Ἰαπωνίας, τόν πόλεμο στήν Λιβύη και τήν οἰκονομική κρίσι στήν πατρίδα μας δείχνουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ τελικά νά ἐλπίζῃ στην τεχνολογία του, στήν πολιτική του ἤ στήν φίλαυτη ὀργάνωσι τῆς κοινωνίας του.

Ὅλα γύρω μας χάνονται. Ὅμως μποροῦμε να ἐλπίζουμε, διότι ὅπως γράφει ὁ

μακαριστός π. Εὐσέβιος Βίττης, «ἄν ὅλα χάθηκαν, δέ χάθηκε καί Ἐκεῖνος πού εἶναι πιό πάνω ἀπ' ὅλα καί πού εἶναι τελικά τό Πᾶν» («Ἡ φυγή», σελ. 160).

Σᾶς εὐχόμεθα νά ἑορτάσετε τά Ἅγια Πάθη και τό Ἅγιο Πάσχα μέ κατάνυξι, προσευχή καί μέ βαθεῖα αἴσθησι τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Χριστός Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

(Πηγή: «Ορθόδοξος Τύπος» 22/4/2011)

Διαβάστε άλλα κείμενα του γέροντα πατώντας εδώ